

Οι συγκύπτοντες του σήμερα

/ [Γνώμες](#)

Στο αυριανό ευαγγελικό ανάγνωσμα συναντούμε μια γυναίκα πληγωμένη, λυγισμένη, σκυμμένη επί δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια. Το σώμα της ήταν κυρτωμένο, αλλά πιο πολύ ήταν κυρτωμένη η καρδιά της από τον πόνο, τη μοναξιά και ίσως από τις φωνές που θα άκουγε γύρω της: «Άχρηστη, αδύναμη, τι μπορείς να κάνεις;»

Του Αρχιμ. Μακαρίου Τσιμέρη

Και όμως — μέσα στην αδυναμία της — είχε την δύναμη να βρίσκεται στη συναγωγή. Εκεί όπου δεν πήγαινε για να δειχτεί, αλλά για να στηριχτεί. Εκεί όπου δεν μπορούσε να σηκώσει το σώμα της, αλλά σήκωνε την ψυχή της προς τον Θεό.

Και τότε, μπαίνει ο Χριστός. Δεν την καλεί κανένας. Δεν τον παρακαλεί η ίδια. Εκείνος την βλέπει. Εκείνος την προσέχει.

Εκείνος σταματά ό,τι κάνει και της λέει:

«Γύναι, απολέλυσαι της ασθενείας σου!»

Η γυναίκα ορθώνεται. Όχι απλώς το σώμα της· ορθώνεται η ύπαρξή της.
Ξαναβρίσκει το πρόσωπό της, την αξιοπρέπειά της,
την χαρά της.

Αδελφοί μου, η συγκύπτουσα γυναίκα δεν είναι ένα πρόσωπο μόνο του παρελθόντος. Είναι εικόνα πολλών ανθρώπων γύρω μας... και, αν είμαστε ειλικρινείς, πολλές φορές είναι εικόνα και δική μας. Είναι ο άνθρωπος που έχει σκύψει από το άγχος, το βάρος της καθημερινότητας, την ανασφάλεια. Είναι ο άνθρωπος που έχει σκύψει από ενοχές, αποτυχίες, φόβους για το μέλλον.

Είναι ο νέος που ενώ έχει όνειρα, νιώθει ήδη κουρασμένος, απογοητευμένος, φορτωμένος με προσδοκίες που δεν μπορεί να σηκώσει. Είναι οι νέοι μας που σήμερα “συγκύπτουν” από την πίεση των social media, από τον φόβο μήπως δεν είναι αρκετοί, από την ανάγκη να αποδείξουν συνεχώς την αξία τους.

Πόσα παιδιά σήμερα ζουν σκυμμένα χωρίς να φαίνεται τίποτα εξωτερικά! Γεμάτα άγχος, μοναξιά, ανασφάλεια, φόβο μήπως αποτύχουν ή μήπως δεν αγαπηθούν. Άλλα σκύβουν από την κόπωση να ανταποκριθούν σε έναν κόσμο που τρέχει ασταμάτητα.

Άλλα από την θλίψη, που δεν τολμούν να πουν σε κανέναν. Και άλλα σκύβουν από λανθασμένες επιλογές, από πληγές στις σχέσεις τους, από ανθρώπους που τα πλήγωσαν.

Αλλά όπως τότε στη συναγωγή, έτσι και σήμερα: Ο Χριστός βλέπει πρώτος αυτούς που άλλοι αγνοούν.

Αγγίζει αυτούς που άλλοι αποφεύγουν. Γιατρεύει εκείνους που άλλοι θεωρούν χαμένους.

Τι λέει ο Χριστός στους νέους σήμερα. Αν η συγκύπτουσα γυναίκα είναι εικόνα της πληγωμένης ψυχής, τότε η φωνή του Χριστού είναι το μήνυμα που πρέπει να ακουστεί ξανά:

«Παιδί μου, λύνεσαι από τα δεσμά που σε κρατούν. Όχι γιατί είσαι δυνατός εσύ, αλλά γιατί σε αγαπώ εγώ.»

Ο Χριστός σήμερα λέει στους νέους:

Μη σκύβεις από την ντροπή· Εγώ σε συγχωρώ.

Μη σκύβεις από την αποτυχία· Εγώ σε ενισχύω.

Μη σκύβεις από τους φόβους· Εγώ σε κρατώ από το χέρι.

Μη σκύβεις από τη μοναξιά· Εγώ σε βλέπω, ακόμη κι όταν κανείς άλλος δεν το κάνει.

Και ίσως το πιο συγκλονιστικό:

Ο Χριστός δεν περιμένει να Τον φωνάξουμε για να έρθει — Εκείνος μας βρίσκει εκεί που είμαστε.

Ας μην κρίνουμε τους νέους επειδή λυγίζουν. Ας μην τους κοιτάμε όπως κοιτούσαν την γυναίκα της συναγωγής: με απορία, με απόσταση, με έτοιμη κρίση. Αν θέλουμε να είμαστε Εκκλησία του Χριστού, ας σταθούμε κοντά τους με κατανόηση.

Ας είμαστε η φωνή που θα λέει: «Σήκω, παιδί μου, αξίζεις. Ο Θεός σε αγαπά. Είμαστε δίπλα σου.»

Διότι μόνο όταν οι νέοι μας σηκωθούν, τότε σηκώνεται ολόκληρη η κοινωνία.

Αδελφοί μου, όλοι έχουμε στιγμές που λυγίζουμε. Άλλοι το κρύβουν, άλλοι φαίνεται. Όμως ο Χριστός περνά από μπροστά μας σήμερα, όπως πέρασε και τότε στη συναγωγή.

Και ψιθυρίζει στον καθένα μας: «Δεν σε έπλασα για να ζεις σκυμμένος· σε έπλασα για να κοιτάς τον ουρανό.»

Ας Του δώσουμε λοιπόν χώρο στην καρδιά μας. Ας Του επιτρέψουμε να μας αγγίξει.

Και τότε, όπως η συγκύπτουσα γυναίκα, θα σηκωθούμε όρθιοι — όχι μόνο στο σώμα, αλλά και στην ψυχή.